

ÀMBITS DE PSICOPEDAGOGIA, ANY 10

Amb l'edició del tres números corresponents a aquest 2010 ÀMBITS DE PSICOPEDAGOGIA compleix 10 anys. El projecte, que es gestà durant la darrera edició del Màster en Intervenció Psicopedagògica i Assessorament Curricular (coincidint també, en el temps i les persones, amb la creació de l'ACPEAP), ha anat transitant a través dels canvis que s'han donat en l'assessorament psicopedagògic. Canvis que, com els d'aquests darrers anys, plantegen importants interrogants en la manera d'intervenir, tant en els centres escolars com en d'altres àmbits sociocomunitaris, que ha caracteritzat l'assessorament psicopedagògic públic a Catalunya.

Repasant la trajectòria d'aquests anys, des de la declaració de principis que publicàvem en el primer número en la que posàvem de manifest el desig d'esdevenir *"un espai de reflexió i anàlisi de la tasca professional, un escenari interdisciplinari de comunicació, diàleg i construcció conjunta"*, fins al sumari de l'exemplar que teniu entre les mans, hem intentat restar fidels al convenciment de que la nostra professió, lluny d'ancorar-se entre els límits disciplinars, és el resultat d'una acció dinàmica, procesual, multicèntrica i complexa que demana, lluny de les linealitats imposades, a voltes de manera obtusa, des de cànons estrictament administratius, de la suficient flexibilitat autogestionada per esdevenir eficaç en els -i per als- contextos en els que s'intervé.

Des d'aquesta posició, voluntàriament posada de manifest en les propostes de contingut de la revista, des d'ÀMBITS DE PSICOPEDAGOGIA hem intentat convertir-nos en aquell "escenari conjunt" del que parlàvem el gener del 2001, sabedors de que la nostra realitat esdevé difusa quan la contemplem des d'òptiques restrictives. En aquest sentit, l'ampli ventall de propostes, discursos, experiències o recerques que han omplert aquestes pàgines són el reflex fidel d'una realitat professional multiprismàtica, com ho son també, les bases sobre les que construïm el nostre treball amb els altres i ens construïm professionalment alhora: el desenvolupament personal i interpersonal, i el de les institucions educatives.

Desenvolupament i aprenentatge són encara avui les peces claus tant de la teoria com de la praxis professional, de la mateixa manera que ho són els processos d'ensenyament i aprenentatge que tenen lloc en els escenaris educatius. És igual d'evident que s'han diversificat i complexificat els entramats i els escenaris on aquests processos tenen lloc, alhora que les necessitats i noves realitats imposades pel "capitalisme postindustrial" (o "nou capitalisme", segons els autors) configuren nous encadenats paradigmàtics que ens demanen als professionals de la psicologia de l'educació, la pedagogia, la sociologia, el treball social o l'antropologia, disposar de noves estratègies de codificació i decodificació.

En aquell gener al que feia menció, llunyà i no tant llunyà alhora, parlàvem de convertir ÀMBITS DE PSICOPEDAGOGIA "en un procés compartit on el discurs teòric convisqui amb la pràctica professional i on el debat creï cultura". Avui, per demà, en les lògiques, exigències o expectatives que se'ns obren en la segona dècada d'aquest segle, parafrasejant el títol d'un dels llibres de Pierre Bourdieu, les nostres raons pràctiques les hem de continuar construint sobre la teoria de l'acció.

Hivern 2010

Joan Serra Capallera
Director d'Àmbits de Psicopedagogia